

Ευρώπη τώρα, Ευρωομόλογα τώρα

Ska Keller, Πρόεδρος της Ομάδας των Πρασίνων
Sven Giegold, Ευρωβουλευτής των Γερμανών Πρασίνων
Bas Eickhout, Ευρωβουλευτής των Πράσινων Αριστερών της Ολλανδίας (GroenLinks)
Ernest Urtasun, Ευρωβουλευτής του κόμματος En Comú Podem

Τις τελευταίες ημέρες, υπήρξαμε μάρτυρες μιας ανεξήγητης παράλυσης της Ευρώπης όσον αφορά την αντιμετώπιση της κρίσης του COVID-19. Υπήρξε μεγάλη καθυστέρηση στη διασυνοριακή διακομιδή ασθενών με σκοπό την υποβολή τους σε θεραπεία σε γειτονικές χώρες ή στη διακίνηση υλικών από μία χώρα σε άλλη. Ευτυχώς, φαίνεται ότι η αλληλεγγύη στην Ευρώπη αυξάνεται μέρα με τη μέρα και η Ευρώπη αντιδρά επιτέλους στο μέτωπο της υγειονομικής περιθάλησης.

Ωστόσο, αυτήν τη στιγμή συζητείται ένα άλλο ζήτημα κρίσιμης σημασίας: ποια θα είναι η κοινή μας αντίδραση στην ιδιαίτερα βαθιά οικονομική ύφεση που πρόκειται να πλήξει την ήπειρο μετά από αυτούς τους μήνες καθήλωσης της οικονομικής και βιομηχανικής δραστηριότητας; Μέχρι στιγμής, έχουν ανακοινωθεί δύο κύρια μέτρα: πρώτον, η αποδέσμευση, εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, πόρων των διαρθρωτικών ταμείων που δεν έχουν δαπανηθεί, οι οποίοι μπορούν να ανέλθουν σε 37 δισ. ευρώ. Και, δεύτερον, το νέο πρόγραμμα αγοράς ομολόγων από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, ύψους 750 δισ. ευρώ. Και τα δύο αυτά μέτρα είναι σημαντικά και καταδεικνύουν ότι τα «ομοσπονδιακά» θεσμικά όργανα ενεργούν πράγματι με ευελιξία και ταχύτητα.

Η Επιτροπή πρότεινε επίσης την υλοποίηση του νέου προγράμματος «SURE» για τη στήριξη της προσωρινής ανεργίας μέσω δανείων, ένα πρόγραμμα που δεν έχει ακόμη εγκριθεί.

Δεν μπορούμε, εντούτοις, να ισχυριστούμε το ίδιο και για το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Μετά από δύο ανεπιτυχείς συνεδριάσεις του Eurogroup, αυτό που πραγματικά κυριάρχησε στο Ευρωπαϊκό

Συμβούλιο της 26ης Μαρτίου ήταν η σύγχυση. Οι κυβερνήσεις μας έδωσαν την εντύπωση μιας τόσο έντονης παράλυσης και διαφωνίας, ώστε ορισμένοι έχουν ήδη αρχίσει να διερωτώνται εάν αυτό που διακυβεύεται είναι το ίδιο το ευρωπαϊκό εγχείρημα. Σήμερα, η Ευρώπη είναι το επίκεντρο της πανδημίας και έχουμε καθυστερήσει να αντιδράσουμε από οικονομική άποψη σε παγκόσμιο επίπεδο.

Η πραγματικότητα είναι ότι η κατάρρευση της ευρωπαϊκής οικονομίας θα απαιτήσει ένα πρόγραμμα ανασυγκρότησης που όμοιό του δεν έχει υπάρξει τα τελευταία χρόνια. Το να θεωρούμε ότι ένα τόσο μεγάλο ποσό επενδύσεων μπορεί να διασφαλιστεί απλώς και μόνο αυξάνοντας το εθνικό χρέος με τη στήριξη της ΕΚΤ αποτελεί απόλυτη ψευδαίσθηση, μια επιλογή γεμάτη κινδύνους, η οποία είναι, επιπλέον, λιγότερο δημοκρατική και αμφιβόλου αξίας από οικονομική άποψη. Για αυτόν τον λόγο πιστεύουμε ότι αυτή τη στιγμή είναι απολύτως αναγκαίο να πραγματοποιήσουμε το άλμα προς ένα κοινό δανειοδοτικό μέσο, το οποίο θα αποσκοπεί στην κινητοποίηση πόρων που θα μας παράσχουν τη δυνατότητα να υλοποιήσουμε ένα αληθινό ευρωπαϊκό σχέδιο ανασυγκρότησης. Μόνο μέσω κοινών δράσεων θα μπορέσουμε να κινητοποιήσουμε επαρκείς πόρους. Απολύτως συναφές είναι και το ζήτημα των κοινών μέσων για τη διαχείριση των δαπανών, καθώς και το ζήτημα του μεγαλύτερου ελέγχου του συγκεκριμένου μέσου από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Στη σημερινή συγκυρία, η έκδοση κοινού χρεωστικού τίτλου δεν αποτελεί μια χειρονομία αλληλεγγύης μεταξύ κάποιων χωρών, αλλά απαραίτητο βήμα προς τα εμπρός, εφόσον θέλουμε το ευρώ και η εσωτερική αγορά να μην ακολουθήσουν μια επικίνδυνη πορεία, οι συνέπειες της οποίας θα γίνουν αισθητές από το σύνολο των χωρών της Ένωσης. Η ελαχιστοποίηση της οικονομικής ύφεσης που προκαλεί η καταπολέμηση του ιού είναι προς το συμφέρον ολόκληρης της ευρωζώνης και δεν υφίσταται «ηθικός κίνδυνος» που αξίζει να ληφθεί υπόψη: το σοκ είναι σύμμετρο και θα επηρεάσει όλους στον ίδιο βαθμό. Το επιχείρημα του «ηθικού κινδύνου» είναι ακόμη λιγότερο αποδεκτό, εάν λάβουμε υπόψη ότι η Γερμανία είναι ο κύριος ωφελημένος από την εφαρμογή του ενιαίου νομίσματος τα τελευταία χρόνια και ότι οι Κάτω Χώρες διατηρούν φορολογικά καθεστώτα που υπονομεύουν τα έσοδα των υπολοίπων κρατών μελών.

Η παρούσα χρονική στιγμή δεν είναι επίσης η κατάλληλη για να εξετάσουμε τα ανεπιτυχή μέτρα διάσωσης του παρελθόντος. Η παροχή σε χώρες όπως η Ισπανία ή η Ιταλία ενός προγράμματος διάσωσης στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας, υπό τον όρο της εφαρμογής μεγαλύτερης λιτότητας, αποτελεί ιδιαίτερα κοντόφθαλμη επιλογή, την οποία η κοινή γνώμη των περισσότερο πληττόμενων χωρών θα θεωρήσει ως ταπείνωση εκ μέρους των εταίρων τους σε μία από τις κρίσιμότερες στιγμές της ιστορίας τους. Η προσφυγή, τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, σε ένα πρόγραμμα βάσει του ΕΜΣ θα ήταν σαν να αποφάσιζε η κυβέρνηση των ΗΠΑ το 2005 να επιβαρύνει την ανάπτυξη της Λουιζιάνα για σειρά ετών με το σύνολο του χρέους που είχε προκύψει λόγω της ανοικοδόμησης μετά τον τυφώνα Κατρίνα. Το μόνο που θα μπορούσε κανείς να αναμένει από μια τέτοια πρόταση θα ήταν η ασυγκράτητη αύξηση της δυσαρέσκειας έναντι του ευρωπαϊκού εγχειρήματος. Ακόμη και ένα πιστωτικό όριο άνευ όρων στο πλαίσιο του ΕΜΣ, όπως φαίνεται να προτείνουν ορισμένοι στο Eurogroup, θα ήταν σαφώς ανεπαρκές.

Είναι η ώρα της Ευρώπης. Ο Ζακ Ντελόρ, σε πρόσφατη συνέντευξή του, προειδοποίησε για την επάνοδο του εθνικισμού στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Εμείς, οι ευρωπαίοι, πρέπει να αντιδράσουμε. Είναι η στιγμή για μια ευρωπαϊκή απάντηση σε όλα τα μέτωπα: στο μέτωπο της υγείας, παρέχοντας υλική στήριξη και βοήθεια στις χώρες όταν τα συστήματα υγείας τους οδηγούνται σε κορεσμό (καθώς και μέσω της συνένωσης δυνάμεων για τον συντονισμό και την καθοδήγηση της επιστημονικής έρευνας) και στο μέτωπο της οικονομίας, δημιουργώντας πραγματικά ευρωπαϊκούς μηχανισμούς χρηματοοικονομικής ανασυγκρότησης, όπως τα ευρωμόλογα.

Το τελευταίο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ανέθεσε στο Eurogroup να εξετάσει τις διαφορετικές επιλογές. Από τις 19 χώρες που απαρτίζουν τη ζώνη του ευρώ, πάνω από 8 έχουν ήδη παράσχει την έγκρισή

τους όσον αφορά το μέσο. Στην παρούσα κρίσιμη χρονική στιγμή, καλούμε τους Ευρωπαίους πολίτες να κινητοποιηθούν ώστε να επιτύχουμε τον συγκεκριμένο στόχο, υπερνικώντας την αντίσταση που εξακολουθούν να προβάλλουν ορισμένες χώρες. Η Ευρώπη πρέπει να στείλει το μήνυμα ότι είναι σε θέση να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και ότι μπορεί να αντιδράσει αναλαμβάνοντας τους κινδύνους και θέτοντας φιλόδοξους στόχους. Αυτό που διακυβεύεται είναι το μέλλον.

Recommended

Press release

Jan van der Wolf

[Social Package step in the right direction but more am...](#)

06.05.2026

Event

[REMADE IN EUROPE](#)

05.05.2026

Press release

[homa-appliances_unsplash.com](https://homa-appliances.unsplash.com)

[We need an industrial booster for European industry, c...](#)

04.03.2026

Event

EU TECH STARS SUMMIT

05.02.2026

Responsible MEPs

Bas Eickhout

Co-President

Sven Giegold

Member

Ska Keller

Member

Ernest Urtasun

Vice-President

Please share

[.E-Mail](#)